

ECOFILMS

ΕΝΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΜΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟ

κείμενο-συνεντεύξεις |
Ελπίδα Σκουφαλή

Η πόλη της Ρόδου, την τελευταία βδομάδα του Ιουνίου, αποκτά διάσταση πόλης-σινεφίλ. Το φεινό πρόγραμμα του φεστιβάλ Ecofilms μοιάζει αρκετά δελεαστικό: περιλαμβάνει ταινίες άπαιχτες στην Ελλάδα, αφιερώματα σε σημαντικούς ανθρώπους της έβδομης τέχνης, όπως ο Louis Malle και ο εκκεντρικός κινηματογραφιστής Werner Herzog. Στις σελίδες που ακολουθούν το *highlights* συνομιλεί με μερικούς από τους δημιουργούς που παρουσιάζουν το έργο τους στο πλαίσιο του φεστιβάλ.

Από τις ταινίες που συμμετέχουν, ξεχωρίζουν η ταινία *A Promise to the Dead*, ένα συγκινητικό οδοιπορικό μνήμης του συγγραφέα Ariel Dorfman στην πατρίδα του, τη Χιλή, μετά τη δικτατορία, το φιλμ *War/Dance*, η ιστορία τριών παιδιών που αγωνίζονται διεκδικώντας πατρίδα και μέλλον με όπλο τη μουσική και το χορό, η ταινία *Eloquent Nude*, ένα βλέμμα στην ιστορία της σύγχρονης φωτογραφικής τέχνης, μέσα από τη σχέση του πρωτοπόρου αμερικανού φωτογράφου Weston Edward με την αγαπημένη του Charis Wilson.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ

Στο πλαίσιο του θα προβληθεί η εξαιρετική ταινία *Μέγαρα* των Γιώργου Τσεμπερόπουλου και Σάκη Μανιάτη, που γυρίστηκε με αφορμή την καταστροφή της περιοχής των Μεγάρων την περίοδο της χούντας. Μέσα από τον σθεναρό λόγο και τη δυναμική παρουσία των αγροτών, η ταινία φωτίζει το κοινωνικό πλαίσιο μιας εποχής και σηματοδοτεί την αρχή μιας μη αναστρέψιμης οικολογικής καταστροφής. Στη συζήτηση που ακολουθεί, ο Γιώργος Τσεμπερόπουλος μιλά για τη συγκεκριμένη δουλειά του.

Σήμερα, πώς θα στεκόσασταν απέναντι στην ταινία ως θεατής;

Μου βάζεις δύσκολα. Με εμποδίζει η συναισθηματική σχέση που έχω με την ταινία και κυρίως μ' αυτούς τους ανθρώπους, τον μπαρμπα-Παναγή, που κουνάει τα χέρια του αγανακτισμένος, τον μπαρμπα-Γιάννη με τη γυναίκα του την κυρα-Λένη που είχε δεκατέσσερα παιδιά... Τους λατρεύω αυτούς τους ανθρώπους.

Πώς σας ήρθε η ιδέα για την ταινία;

Εκείνη την εποχή εγώ δούλευα βοηθός σκηνοθέτη σε μια μεγάλη μήκους ταινία με τον Μανιάτη διευθυντή φωτογραφίας. Ταιριάζαμε πολύ με τον Σάκη, ήμασταν ακαταπόντοι δουλεутαράδες και σιχαινόμασταν το δήθεν. Ήμασταν μαζί στο αυτοκίνητό του, ένα πράσινο στέσιον φορτωμένο με όλα τα μηχανήματα και την τριανταπεντάρα κάμερά του, είχαμε μεγάλη αγάπη για το σινεμά, και ξεκινούσαμε χαράματα να πάμε για γύρισμα στους Δελφούς. Όταν περνούσαμε από τα Μέγαρα στην εθνική οδό, αγουροξυπνημένος ακόμη, έβλεπα τις πρώτες ακτίνες του ήλιου μέσα απ' τα φυλλώματα του ελαιώνα, και θαύμαζα. Πήγαμε στο γύρισμα, »